

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

Det er jo nogle billeder fra, og det områder vi faktisk lige købt væk fra, hvor der står en mor med hendes lille barn, som hun nærmest holder over, altså op over ansigtet for at undgå, at barnet skal drukne.

Altså, det er måske et etårigt barn, kunne vi forestille mig.

Hun roper til nogle mænd, der står, så man ikke kan se billedet med det samme, men altså hun roper, at de skal tage mit barn, tage mit barn, redde mit barn.

Og der er sådan et ret meget strøm på vandet, kan man se.

Det er ikke professionel folk, det er sikkert nogle nabor eller andet eller folk forbyen, der så svømmer over og redder hendes barn, og ligesom svømmer tilbage med det til et sted, hvor det er lidt mere stabil, hvor der står nogle lære eller nogle nødhjælpsfolk, der står og tager imod, og så hjælper de så hende over bag efter.

Meget vold som senere og senere er ret slående, fordi i dagen inden var vi i det samme sted.

Det her er jo folk, hvor så vi kunne have sagt gode morgen til, ganske almindeligt folk, der går på arbejde, folk, der leger et normalt liv, der så lige pludselig fra den ene dag til den anden, mister deres hjem og har deres børn i livsfart, det synes jeg er meget rørende.

Bria Nygård er egentlig i gang med at dække syggeløbets i Udi-Italia, da regnen begynder at falde i kaskader over Norge-Italia. Og den stopper ikke.

På kort tid ligger byer under vand. Mange dører og tusinder for drives fra deres hjem. I det, der bliver kaldt de værste oversvimmelser i landet i over 100 år.

The death toll has risen to 14 from what experts call a once-in-a-century flooding in Northern Italy.

Og forskningen viser, at det ekstreme vær kommer oftere og rammer hård.

Floods at det skæle er lykkelig at blive mere kommet over den næste dækket, hvis regnene ikke begynder at skabe i klimatrykken.

Genstart handler i dag om at leve et sted, hvor klimafandringerne for alvor er begyndt at kaot.

Mit navn er Anna Ingris.

The details started in Sydhedsalien i Abruzzo på Østkøsten, altså den side, hvor regnen var mest ødelæggende, og det regnede stortid de første 8-9 dage af cykeløbet.

Så vi var vant til, at det regnede, og det var ret usøvanligt, fordi mig plejer at være vennepunktet mellem forår og sommer hernede.

Men da vi så kommer tættere på det område, hvor det så siden regnede, så klarer det faktisk op hele undtalsesvis, men den dag, hvor løbet starter, der begynder det virkelig at bruge denne kørende enkelte start, altså et arbe, hvor de kører mod uret i par 50 kilometer, og det siler ned med regn hele dagen.

Hvornår er det, du forstår, at det her er meget alvorligt?

Altså for at give et eksempel, der var en etappe, der gik ind i de svejsiske alper og så tilbage igen til Italien, hvor etappen blev forkortet fra 200 kilometer til 50 kilometer.

Og så da vi så kørte tilbage mod Italien, altså op fra godt og vel 2000 meters højt og så ned i retning af Milano, altså det følte som at køre ned af et vandfald, hvis man kan forestille sig det.

Reinen for vejen til at forsvinde, at det hele bliver vand, og at vinduesvæsken på bilen, så det ikke kan følge med, selvom de sidder på den højste frekvens.

Der er så meget vand, så man ikke kan få det væk, og at det her vand røger op, når bilen kører igennem, altså man kan se, at det er helt anderledes en barne mellem Regnby.

Det føles som om, at vandet har overtaget hele det billede, du har for øjnene af dig.

Det er en real naturkatastrof, og der er så mange ødelæggende ting i det, også noget, jeg har

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

oplevet andre steder, at jeg kan godt se, at det her er meget mere alvorligt, end bare noget, der er overstået morgen.

Brien Nygård er journalist på weekendvisen, cykelexpert på DR, og så har han boet og arbejdet i Italien siden han forlod Universitetet for 20 år siden.

Jeg droppede mine planer om at lave POD i Filsofie og flyttede til Italien, og så stod jeg par uger efter, at turen var slut derovre.

Men hvorfor var der en cykel på torg i en lille torskansby, der havde Luca?

Brien bliver pressechef for det daverende danske cykelhold CSE med base i Norditalien, og hans første tid i Italien handler nærmest kun om cykler, også som helt almindelig amatørtrytter.

Altså i mange år boede jeg i en dale mellem Luca og Middelhavn, godste goppe af et bjerg end en anden skovevej.

Og min yndlingstur var her, som kører ned igennem dalen, som hedder faktisk Valfredana, som betyder en kolde dale, for det er ret smalt, så der kommer ikke så meget sol ned.

Men så cykler den vej ud igennem dalen op over et lille bjerg, det hedder Montemagno, og når man kommer deroppe, så kan du se Middelhavns kysten.

Hvis værd er godt, kan du se hele vejen til Korsika eller Elba.

Og så kører man ned og mærker, at den er selvfølgelig som at køre igennem en ny årstid, når man kommer tættere på havde.

Barmen, duftene, du begynder at kaste karaktus, årstidende skiften føles helt anderledes, når man cykler.

Vi sandser jo meget med vores øre, vores øjne og duft og så videre, men det er små om, at når du sidder på cyklen, som jo er et fuldstændigt generalt redskab, som forlængelser din egen krop, som du kan bevæge dig hurtigt og langt med, så falder du ligesom ind i den her stemning, jeg gør i hvert fald, hvor alle andre ting forsvinder, og du kan mærke tingene på din egen krop, varmen, kulden, og du kan dufte årstidende skiften.

Jeg har lidt en sentens til at køre de samme ture for at mærke de der forskelligheder, uanset hvor jeg har brugt Italien, altså primært,

så skane så har det også været det, der har tiltrukket mig ved at cykle, altså jeg tror også, jeg vil cykle, hvis det er usundt, det er det så heldigvis ikke.

Selvom det italienske landskab kan være både smugt og bjergetane, så opdager Brian hurtigt, at klimaet også har en ubehagelig slavsid.

Måske bliver jeg lidt hærdet af, at to år efter flyttet er nede i 2003, der var der en af de værste, måske den værste hedebløge i nyere tid, i hvert fald efter anden verdenskrig, og det regnede stort set ikke fra marts til oktober, og varmen forsvandt ikke. Jeg boede i en lille lejlighed i Pisa uden aircondition, og jeg blev fuldstændig overvældet af den her varme, der bare aldrig forsvandt, det føles meget claustrophobisk. Det var svært at sove, så jeg havde lavet sådan en system, hvor jeg kunne sove om eftermiddagen, fordi der var en biograf lige ved siden af hvor jeg boede, med nogle dejlige bløde ståle, så så jeg eftermiddagsfilmen.

Helt ikke en actionfilm, fordi så kunne jeg ikke sove, men så lå jeg i den her behagelige aircondition, der var i biografen,

og det var det, der gjorde det ud for. Største delen af min søvn, ret lange periode, når jeg ikke var til cykeløb.

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

Brian, den der oplevelse, du havde, da du flyttede sig til for snart 20 år siden, med den fuldstændig ekstreme varme, og samtidig den helt ekstreme nedbøger, der efterfulde. Er det noget, du synes, når du sådan tænker tilbage, er blevet mere og mere hybbet?

Ja, det er det. I stedet med den varme, den del af året, hvor det er så varme, så dagstemperaturen er højere end kropstemperaturen, så begynder jeg også at få det svært. Dagstemperaturen, der ligger på 38 grader, og så er det om natten ikke kommer under 20 grader, så det bliver svært at komme væk fra varmen. Det bliver svært at få et eller andet helge, hvor man ikke føler, at kroppen er på ekstremt overbejde for at køle sig selv ned. Og det er den del af det, der er tiltaget mest, og som jeg egentlig også, selvom jeg har været der så lang tid, har det svære med.

Man lærer ret hurtigt, når man flytter til Sydeuropa, at de der timer på dagen, lad os sige fra kl. 12 til kl. 4.

Hvis du ikke er ved stranden, eller hvis du ikke er op i bjergene, så holder du dig inden, og vender sig til at lukke skåderne, så du nærmest bor i mørke fra juni til september, og der næsten ikke kommer noget lys ind, gennem vinduerne bare for at holde husen en lille smule kolde.

Også den her regn, der falder når den falder, er virkelig ødelæggende, fordi infrastrukturen kan slet ikke holde til det, altså der er jordskredet, og folk får vand i deres hus, og så videre. Men de forskellige kommuner er blevet ret gode til at advare, så du får en besked på din telefon, at der er sådan en alertarmetio, og så er der forskellige farver, at advarslerne er indendelt efter. Hvor mange advarsler kan du typisk få i sådan en sæson?

Altså hvis skydebrug i den sæson, hvor der falder mest vand som typisk er fra november til februar, der kan jeg godt få en advarsel.

Og omhugen i gennemsnittet vil jeg skyde på. Oftest kommer de også flere gange omhugen, når det er mest voldsomt.

I takien er hårdt varmt af de voldsomme vandmasser, efter der har faldet mere regn på halvandet døgn, end der normalt falder på et halvt år.

I begyndelsen af maj slipper et massivt skyssystem på kort tid, hvad der svarer til 6 måneders regn, nedover Emilia Romagna-området, i den nordlige del af Italien.

14 mennesker omkommer. Over 30.000 mennesker må flygte fra vandmasserne, og der rapporteres om flere 100 jordskad.

Floderne svømmer over og sluer de omkring liggende byer. Brian Nygaard sidder i Cio di Italia's presseområde og arbejder, da nyhederne begynder at rolle over skærmen.

Når der er cykelløb, så er der tv-avis, og der er aldrig afbryd og cykelløb indimellem både standarden i time, men også med nye flashes indimellem.

Jeg står i pressesentret i Vietaccio, som er ret tæt på, hvor jeg selv bor på den anden side af Italien. Og så kommer de her første meldinger fra den østelige del af Italien, og jeg lægger mærke til det, fordi at cykelløbet er godt i gang.

Men der kommer sådan et newsflash, sådan en crawl-hat, når man laver tv. Jeg tror, at der løber henover bunden tv-skærmen, hvor der så står.

Altså, der står ikke Breaking, det gør det ikke på italiens, men det står sådan Alerta.

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

Og så står der, at der er risiko for jordskredet, oversvømmelses, og så videre i de her byer.

Og så begynder jeg også at kigge på de her forskellige nyhedsvarsler, jeg får fra de italienske medier fra Codillaceta eller Repubblica, som er de primære aviser her og nede.

Og så kan jeg begynde at se de her scener, og kan se, at det er tjæsene, som er den by, hvor vi var i dagen efter, hvor jeg sådan tænker, at det er simpelthen løgn.

Hvordan kan der fra, jo selvfølgelig regn, men ikke noget, der ligger på gaderne til at være lige pludselig halvanden, to meter vand, hvor bilerne sejler ned igennem gaderne, og det føles som et helt andet sted.

Altså, min hjern har svært ved at få det til at passe ind med de billeder, jeg så over det samme stedet, et døgn tidligere.

Hvad tænker du, da du ser de her billeder af katastrofen? Altså, hvad er din umidbare reaktion på det?

Altså, hvis noget så noget sker også, da jeg stod og både med mine telefoner kiggede også på TV-skærmen til cykeløbet, så det første er ligesom overraskelsen, at det lige præcis er der, hvor du selv har været for få dage siden.

Og så er det også de her tidligere billeder, der kommer ind, som er helt så ekstremt, og du ser, at det sporrære er det menneske, hvor det er simpelthen fra den ene dag til den anden mister, der er hjemme, skal være queer, og deres nærmeste er, hvis de ikke nu selv er i livsfar.

Og så er der den her naturlig reaktion, fordi jeg har brugt her i mange år, og har vinder forskellige stedetalen.

Hvem er det, jeg kender, der bruger der? Hvem er det, jeg skal finde ud af, om jeg er okay? Er der rutter i feltet, der har familier, som, altså, hvordan skal de hurtigere køre cykeløb, hvis der er hjem? Hvad ved at forsvinde, eller hvis der er asfrelte, eller bæstefrelte, eller livsfar?

Og så er det den næste ting, og det tror jeg, håber jeg er meget meldet, det er, hvad vil jeg gøre, hvis det er over mig?

Hvordan vil jeg få styr på, hvor min familie var at få dem bragt i sikkerhed?

Så alle de der tanker kommer ret hurtigt efter hinanden, og det bliver ligesom sædende også selvom, at det var en ret intense dag på arbejde,

fordi der var en danske tarpe, så har man jo skråret, og når danskere vinder, så får jeg lidt mere lave.

Men det sidder ligesom fast. Det sker jo også, mens Meloni, altså, statsoverhovedet er TG7-møde, og hun så bliver kaldt tilbage, og der bliver klarer undtagelses tilstand.

Så det skal lære ekstremt hurtigt fra de første voldsom senere til, at omfanget også bliver større, flere og flere regioner bliver undtagelses tilstand, og folk er tvunget til at evakuere.

Det er jo åbenlyst, at en katastrofe i det her omfang og regnmængder i det her omfang vil ramme meget hårdt,

hvis ikke alle steder så i hvert fald de fleste steder.

Er der lige vel noget ved det her område, som gør det særligt sårbart over for de massive regnskyld?

Ja, det er det. Altså, hvis du forestiller dig, at der er peniner, der ligesom bygger ned igennem Italien, altså de her høje bjerge.

Alle floderne, der løber ud i bunden af bjergene, og løber ud i middelhade, og der er enormt mange floder i forvejen.

Pådeltaget, som er den flade plattor, der ligger midten af den nordlige del af Italien, er jo tørret fuldstændig ud.

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

En læk Garda, i næste Italien, har stået i 70 år på de lille steder.
Og det er området, som forventer den bedste drævet i mere end 70 år.
Og det betyder også, at jorden og hele den måde som vandet kan blive fra bjergene eller når det regner ned mod kysten.
Altså, jordene er slet klar til at optage så mange mængder regn, fordi den er fuldstændig i språken og gnastør.
Så alt sidder løst, når regnen først falder til de store sten og forskellige.
Al planterne er udtørret, så de ikke kan holde på vandet, fordi rødsystemen er ødelagt.
Og når vandet så falder, så er de området ekstremt udsat, fordi der så kommer der altså den her form for stormflået, der så hiver alt mæsser.
Og som den her ophobet mængde vand, når den møder den her totale gnastør og del af podeltader.
Og de her vandvejder, der er fra bjergene ud mod kysten, de kan slet ikke holde til så meget vand på så kort tid.
Og så går det galt.
Det er ikke kun i Italien, at klimaet forandrer sig til det værre.
Faktisk forfølger det farlige værre Bria Nygård.
Når han ikke kommenterer cykelløb arbejder han hvert år under høsten på en vin-gård i Kalifornien.
En årstid, der bliver kaldt fire season.
Da jeg var der først, så var jeg derfra.
Og det er den årstid, der bliver kaldt fire season.
Da jeg var der første gang i fire season i 2019, altså startede det tidligere og tidligere.
Og det er den del af året, hvor der ikke har været vand, faldet nedbøg i rigtig lang tid.
Og hvor alt er gnastørt.
Selvom man forestiller sig, at det er befolkningssted, så er der også rigtig meget landbrug.
Stort sett alle steder i Kalifornien.
Så de her områder, når det er så tørt, så er der så meget, der kan anentænde, når brandene starter.
Og så går det utroligt stærkt.
Så det er svært at forestille sig, hvor hurtigt branden kan bevæge sig.
I 2018, Kalifornien så de største og vidste fire season i sin historie.
Den naturlige fire season spredte 80 fire season per minutter.
Det hedder fire season, også fordi det er den bevåde, hvor vindene begynder at blæse op, ofte i den første del af efteråret.
Så det vil sige, hvis der først kommer en anentændelse, så elens evnesier flytter igennem alle de her forskellige tørre steder.
Det har været ekstremt.
Jeg har været der nu tre år, hvor der har været voldsomt brand.
Men i stedet i 2020, hvor jeg faktisk boede der, fordi jeg ikke kunne komme tilbage til Europa på grund af pandemien,
der var det den største brand, nogen siden i Kalifornien, som jeg var havnet midt i,
fordi det brandede på den ene side af dalen og på den anden side af byen, hvor jeg boede.
Brian, du er ligesom nogen steder hele tiden, hvor der er et meget ekstremt klima og nogle meget voldsomt værssituationer.
Altså de vildeste skovbrand i Kalifornien, den sindssyge tørke i Italien og den tilhøjende eller efterfølgende ligesom voldsom regn.

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

Begynder du at tænke over om nogle af de her steder, som du jo på alle mulige måder er dybt investeret i.

Ikke mindst jo følelsesmæssigt, fordi det er steder, du elsker at holde af og arbejder, er områder, hvor du synes ikke kan blive, altså det kommer i den nærmeste fremtidigt til at være muligt for dig at bo og arbejde i de her steder.

Jeg havde muligheden for at tage min familie med til Kalifornien, det er jo sådan en del aftaling, jeg havde med Vindgården.

Men det kommer ikke til at ske, og den periode, hvor det er vigtigt for mig at være der, da jeg nødt til at være der alene, og jeg vil ikke udsætte dem for den risiko i brandsæsonen.

Jeg tager gerne selv det over, og nu er vant til at bevæge mig i det, og forstår også advarslerne og så videre,

men det er ikke et sted, jeg vil kunne leve med, at min familie skulle udsætte sig selv for den risiko, fordi jeg har et arbejde, og godt kan lide at lave vin.

Den ekstreme varme i Torskaner, hvor vi bor nu, og hvor jeg har brugt rigtig lang tid, er sådan, at vi vælger at være i Danmark i august, fordi den er for ekstrem,

og selvom at vi har to børn på 3,5 år, to piger, de venner sig jo også til varmen,

og de er jo også indenfor i børnehavn, når det er for varmt, og så uden for, når det giver mening.

Men i august måned, hvor børnehavn er lukket, og hvor Italien er på sit aller varmeste,

og selvom vi bruger tæt på vandet, men hvis vi ikke på en eller anden måde nærmest er ude i vandet,

eller i et hus, hvor der er kondition, så er det ikke behageligt at være.

Så der tror jeg, at vi er fremover og kommer til at være i Danmark,

og det skal ikke lydes som en glasang, fordi det er ikke det, vi selv har valgt,

og det er det sted, jeg føler mig hjemme, og det er også det sted, vores børn er født,

og hvor vi er liv over vores liv.

Men der er bare nogle praktiske forholdsregler, der følger med nu,

og som jeg ikke tror bliver anderledes tvært i mod, jeg tror, det er svært.

Det måske også kan blive lidt mere, lidt længere periode, hvor det giver bedre mening at være derinde sted.

Og det lyder jo ikke som noget stort offer,

og just det er ikke sammenlignet med dem, som jo virkelig lyder meget stort konsekvenser under det her voldsomvær,

og klima altså at skulle holde sin sommer i august i Danmark,

det er jo ikke det værste sted at være, tror jeg selv,

eller skulle tage alene til Vindgården i Kalifornien uden sin svillinger på 3,5 år.

Det kan man måske også godt klare i en kort opperioder, så på den måde så klare i den jo nok,

at det er ligevel for dig en i øjenfældende situation, at du skal og må iskald indrette jeres liv,

fordi klimaet er så markant forandret.

Det er i hvert fald en ting, der for min aret vil komme,

og det kan også være, at der er en del af, der er noget naivitet i det.

Men jeg har på ingen måde forestillet mig, at det var det, der fulgte med i forhold til det liv, man lever på den måde.

Og også bare lige at sige, det er jo ikke kun at løse, men altså,

jeg skal lave vin for at kunne betale vores huslag,

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

jeg skal rejse i cykelløb for, at vi kan leve det og betale vores regninger, så det er ikke på den måde bare noget, vi gør fordi, at vi synes, det er sjovt. Det er det, som det der giver brød på bordet.

Men der er en sorg i forhold til at se steder, som jeg holder enormt meget af, blev mere og mere presset og blev svære at svære for dem, der bor der fast.

Det gør vi selvfølgelig også i Italien.

Men det, der bor der fast, er ligesom, at klimaet presser dem op i hjørnet, og det hjørnet bliver mindre og mindre for hvert år, der går.

Og at ekstremere udligner ikke hinanden.

Altså den ekstreme nedbøger, udligner ikke den ekstreme tørke.

Tvært imod, de gør faktisk problemet endnu større i fællesskab.

Og min sorg er også bundet at sige, hvordan kommer de steder til at se ud i steder i Italien, når min børn bliver stor nok til at også lave et selvstændigt liv der, hvis det er der, de ønsker at slå sig ned.

Jeg tror, det blev meget anderledes steder at bruge, end det var, da jeg flyttede dig til, og jeg ville være ked af at skulle have det som en nostalgi, eller allerede nu, en sentimentale minder om, hvordan Italien var engang.

På et eller andet tidspunkt skal de nok komme med til Kalifornien, og må ikke andet få at se det.

Og jeg ved ikke, hvordan det kommer til at se ud på det tidspunkt, men jeg synes for hvert år, der går af de her ekstreme situationer, svære og svære at adskille fra det at leve der.

Du og din kollega har taget en beslutning her i forbindelse med Sivudie-utalier, som jo kører videre, så det måske er en beslutning lidt i protest her under den sidste etappe.

Hvad er det, I har besluttet jer for?

Altså, de detaljer som regel i sære jord løber ligesom gennem hele landet med elementer, og jeg tror, fra vi startede på Øst siden, altså meget tæt på det, hvor regnen har ødelagt det området, og så til vi er færdige, når den næste etappe er oppe i, tæt på den slovenske grænse i Friuli, som den region hedder, så har vi nok kørt måske 5.000 km i bil på tre uger, og cykelrydderne har kørt 3.500 km på cykel.

Men den sidste etappe, og det forstår simpelthen ekologikken i det, men Løbsorganisation har valgt at lægge den sidste etappe i rum, og det forstår jo godt, hvorfor de gør ud fra at vise en turist på at skåre der i taget, men lige med den næste etappe, slutter vi grænsen til Slovenien, så skal rytterne organisationen flyve til rum for at køre et, for at forcykeløb, så er det kommende ubetydeligt gadeløb i rum, og alle holdendes buser, alle bilerne, altså jeg forskyder på det 500 biler, der skal køre 800 km for at komme ned og afholde den, der deler cykelløbet, og udover det ekstremt upraktiske, jeg skulle køre 800 km om natten for at komme til rum, så synes jeg også, det er svært at sidde og høre det argument, at det er noget svinneri, at hvis med al de her udfordringer med klimafandringer og CO2-rejnskaber, at et cykeløb som på et eller andet måde lever af et natur, og også byder cykeløbet velkommen, og det er muligt at afholde konkurrencerne,

[Transcript] Genstart / Gennem ild og vand

så slapper en løbskavane hele vejen ned igennem det tale, 100 viser biler, der synes jeg, det er simpelthen for dårligt signal, og det er simpelthen også bare konkret for dumt. Vores protest er en dropehavet, det ender sig ikke væsentligt ved at vores bil ikke kører derned, men vi vælger også i stedet for os at tale om det i den her, altså, mest lyttede cykelpodcast i verden, som jeg arbejder for, når jeg er stedet her. Så vi er simpelthen også nødt til at fortælle og begrunde, hvorfor vi vælger ikke at tage ned til den delen sidste etarpe, fordi jeg synes, det er så unevndigt, og jeg synes også, det provokerer mig også en lille smule, at de ikke på et eller andet måde også erkender, at selvom cykling er sundt, og selvom cykling foregår udenfor, så de her 100 viser biler, vi så har med på slab og busser og de flyder, så skal bringe dem til den sidste etarpe. Der kunne de godt have lavet noget, som var noget mere tidsvarende, efter mit mening. Tror du, at cykelsboden står over for et selvobgør i forhold til klimafandring, og så siger okay, men vi må også ændre både router, men også vores egen opførsel, for at tage det her seriøst, og i hvert fald signalere, at man tager det her seriøst? Det tror jeg, altså cykelløbet lever jo også af, at der kommer nye tilskruer og nye fans til, og jeg tror, det bliver på sigt meget svært at ikke kunne svare ordentligt på de smørsmål, når forhåbentlig i hvert fald den generation, der er yngre end vores, begynder at spørge ind til, hvad det er det egentlig for et aftryk cykelløbet sætter på klimaet, er det virkelig mening, at det skal foregå på den her måde? Jeg vil skyde på, at til Tour de France er det måske 10.000 mennesker, der flytter så hver dag, og udover dem, der cykler, så er det ikke fordi resten af dem, de går, for by til by. Så det er jo et kæmpe CO2-rejnskab med de ironiske nok med de noget, der handler om sundhed, sætter man lige et spørg, det er ikke alt til at gøre om dem, men i hvert fald i udgangspunktet er det sundt at godt få klimaet og cykle. Så den kontrast bliver de simpelthen nødt til at forholde sig til at have et godt svar på rart. Fordi jeg tror, alle de her aktiviteter, hverden kunne være lige så dejligt eller lige så svært, stadig hvis der ikke var cykelløbet, så alle de her ting, som vi synes er ekstra, som er jo måske et kulturelt fenomen, som sport nogle gange kan være, når det er bedst. Altså der er man nødt til at svare på rart ved dem, der stiller sig tydelne over idan eller mening, eller det rationale i, at vi slæbber en bilkarve ind igennem en stor del af Europa for at vi kan se cykelløb. Så hvorfra skal du følge den sidste etab? Vi bliver op i området, altså i frivlige, og så tager jeg tåget tilbage til Torskane enten samme dag, altså den sidste dag eller dagen efter. Bria er ny gård og tusind tak fordi du var med i dag. Selv tak. Her slutter dagens genstart, som er terattelagt af Thomas T. Ransen, Line Fabricius og Jonas Jos Andersen. Mit navn er Anna Engrisch. Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer. I appen, det er Lyd.